

MOGENS BRÆNDSTRUP

Mogens Brændstrup var en af 1940'ernes helt store boksestjerner, og så var han en rigtig aarhusianer!

Mogens Brændstrups datter, Kirsten Brændstrup, har skrevet følgende beretning, om sin far.

Jeg har kendt en rigtig århusianer. Det var min far, Mogens Brændstrup, som døde i 2010, 90 år gammel.

Han var tvilling. Han og tvillingebroderen Viggo blev født den 18.marts 1920 i Wilstersgade 20. Det var en hjemmefødsel. Tvillingerne blev hjemmedøbt den 21.april og derefter fremvist i Skt. Paulskirken den 1.august.

Familien flyttede til Poul Martin Møllersvej. Mogens og Viggo kom til at gå i Ny Munkegade Skole. Jeg har hørt historier om, at de lignede hinanden så meget, at det altid var ham, der kendte svaret på spørgsmål fra læreren, der rakte hånden op. Læreren vidste ikke, hvem der svarede, men de fik gode karakterer begge to. Familien blev åbenbart så glad for "kvarteret", hvis man kan sige det. I hvert fald flyttede de til Hejrevej 37-på Fuglebakken, også kaldet Pip-kvarteret. Jeg mener, at de selv fik huset bygget! I 1939 blev Hejrevej omdøbt til

Nattergalevej. Jeg kan kun huske, at min farfar og farmor boede i villaen på Nattergalevej 39, så de har nok fået nyt husnummer samtidig.

Tvillinger er ofte tæt knyttet til hinanden. Det var Mogens og Viggo i den grad. De fulgtes ad i arbejdslivet. De blev ansat som arbejdsdrenge på gummistøvlefabrikken Tretorn, der lå på hjørnet af Grønnegade/Klostergade. (Er for længst revet ned) De kom senere til at dele jobbet som lagerforvalter her. I ca 1960 flyttede Tretorn til Helsingør. Brødrene blev spurgt, om de ville flytte med. Da sagde min far Mogens de i familien så berømte ord:” Nej, det vil jeg ikke: Jeg er århusianer.” Viggo ville selvfølgelig heller ikke flytte. Min far var lidt af en perfektionist. De pakker, der blev sendt til skoforretninger i Jylland var sirligt pakket ind, og han kunne adresserne udenad.

Efter et par år, hvor tvillingerne også arbejdede på den samme arbejdsplads, flyttede de til Århus Kommune på den daværende EDB-central. Her arbejdede de, til de blev pensioneret. Min mor Inga blev også ansat ved Kommunen som telefondame, så i mange år fulgtes mine forældre ad til arbejde på Århus Rådhus. Det var en god tid. Min far holdt meget af sit arbejde på Rådhuset og de gode kolleger.

Mogens og Inga blev gift i 1945. Min far var da en kendt bokser i AAK (Aarhus Atletklub), og min mor spillede håndbold i AIA, så det var et rigtigt sportsbryllup. De fik 2 børn, Kirsten og Lise.

Tidligt blev tvillingerne interesseret i boksning. Min far førte omhyggeligt dagbog over alle sine ”kampe”. Han boksede fra 1937 i alt 161 kampe, og han vandt de fleste. Lillebroderen Christian blev også involveret i boksning. Det var lidt af en sensation, da de 3 brødre blev jyske mestre samme dag- i hver sin vægtklasse naturligvis. I bantam- fjer- og letvægt. For at kunne opnå det resultat, måtte Mogens og Christian pine sig selv ved at spise så lidt som muligt, mens Viggo godt måtte veje mere og smovsede i mors mad. I en artikel stod der: ”Aarhushallen rejste sig som på gloende pæle!” Boksning var en stor sport under krigen. Min far blev et kendt navn i byen; han blev jysk mester 4 gange! Når vi langt senere gik tur, var der altid nogle, der hilste på ham. Om boksning sagde min far: ”Det var jo en amatørsport dengang. Vi var ikke så ”vilde” som de professionelle er i dag.” Dog er jeg ikke i tvivl om, at brødrene gik til den. Men

min far var ikke interesseret i professionel boksning. Han sad ikke oppe om natten for at se en boksekamp.

I 1950`erne tog min far mig-lille pige-med til fodboldkamp på Århus Stadion. Han var glødende tilhænger af AIA, og vi stod i den ene ende sammen med gutterne og råbte AIA,AIA. Fra den anden ende lød det så AGF,AGF. Jeg glemmer det aldrig. Senere, da AIA ikke var så højt oppe i rækkerne, holdt han selvfølgelig med AGF, og det gjorde han resten af sit liv. Fra ham stammer min interesse for fodbold, ja for idræt i det hele taget!

Til omkring 1960 boede vi i Holbergsgade på Frederiksbjerg. Derefter flyttede vi op i Viborggården på Martin Vahlsvej, hvor vi fik badeværelse med toilet og brusebad. I Holbergsgade havde vi toilet (lokum) på gangen, som vi delte med naboen. Og al vask forgik ved håndvasken i køkkenet. Flere gange om året var vi i Svømmehallen i Spanien, så vi kunne blive ordentligt vasket med træuld. Mine forældre flyttede senere til Eugen Warmingsvej i samme bebyggelse. Det var skønt, for de boede lige over for Botanisk Have. De kunne høre musikken til Parkunderholdningen om onsdagen. Det syntes de kun var dejligt. De kom der jo selv, og min mand og jeg havde vores børn med til Parkunderholdning sammen med mormor og morfar. Så vankede der altid flødekager til kaffen, ofte købt hos bageren i Park Allé, der var favoritten.

Min far holdt stædigt på, at en rigtig øl var en Top; han var en munter mand, sagde bl.a. til mig: "Hvorfor har du ikke en Top" eller "Hvor er Stiften henne?" Jeg var da flyttet fra byen. Indtil Demokraten forsvandt, havde vi holdt den. I dagligdagen gik han rundt og trallede og rimede, så han var meget populær blandt børnebørnene, og også på sit arbejde, ved jeg.

Da mine forældre blev pensionister, gik de hver dag en tur ned til byen og hjem igen. Enten gennem Botanisk Have eller op og ned ad Viborgvejbakken. Yndlingsbutikken var Salling, hvor næsten alle jule- og fødselsdagsgaver blev købt. De deltog meget i byens liv, i Musikhuset og andre steder. De var også med til Marselisløbet. Min far var for øvrigt oppe på sin gamle skole og fortælle om livet på skolen i "Gamle dage". Han spillede også skak i Århus Skakklub. Mine forældre fik først bil i 1974. De havde nemlig købt sommerhus i Femmøller

Bakker, og så var det jo skønt selv at kunne køre dertil. Det var en stor sorg for min far, da hans tvillingebroder Viggo døde i 2002. Dog havde han stadig sin kære Inga, som endnu lever. Og livet gik videre; det er mit indtryk, at min far havde et lykkeligt liv i sit elskede Aarhus.

• En gruppe elever omkring de lærere, (Lærerne blev en væk
modet til Skoleens i Allet. — De fleste af dem var
Morten Thomsen.

• Det er imponerende med de tre lykkelige
vædre, der blev Boksere.
— Åh, de holder vel sammen!

de ved Spørbordet Familien ind.
— Se, Vagn er knap en halvanden
af Bøffer han alt nu har nedbrødt tre
og skal vist i Lag med den fjerde,
trønst i to underbrødede Kæer
har næppe nok vært en Gæstgæst! —

For Christel og Nogens led Døttre ad
Kæer,
de Vagn sig smigede en Bøj del,
men begge stod stadig det hungersne Sind,
de laaber jo paa deres Læffe;
Tre Brodre som Mejer i Bølling i Aar
i Bølling, i Fjæs og Løttøst,
og det Møst paa Føddene somligt de
baar,
hvis frem de maatte i slet Vagn!

MELLEM BRØDRE — —

